

Ja fa 40 anys de la mort de Just Manuel Casero

Fundador de Punt Diari, periodista, activista, polític, regidor de Girona, diputat i president del Consell de Sarrià, va morir amb només 34 anys, però perviu en la memòria de tota una generació

Per a molts joves gironins, el nom de Just Manuel Casero evoca els premis literaris que cada any organitza la Llibreria 22, o la biblioteca del Pont Major, o el carrer amb el mateix nom que hi ha en aquest barri. D'altres també coneixen el monòlit al costat del cementiri del Pont Major, on Casero està enterrat, o la plaça amb el mateix nom al barri del Culubret de Figueres. Per als no tan joves, però, Casero és més que un nom: és un referent com a polític, com a activista social i cultural i com a periodista.

Ahir, 31 de gener, va fer 40 anys que va morir, i així ho recordava una esquela que, com cada any, la seva família publica en aquest diari, perquè Just M. Casero va ser un dels fundadors de Punt Diari. Han passat 40 anys, però la seva vida, el seu nom i la seva obra són ben presents, tal com explicava ahir la seva vídua, Mercè Gumbau, que es mostrava agraïda a tothom que així ho fa possible, com és el cas de la Llibreria 22 amb els premis literaris. “Avui és un dia intens per a la família”, deia Mercè Gumbau, que comentava que un dels seus dos fills havia penjat a les xarxes un vídeo [<http://youtube.com/watch?v=NoT8PZ21gjjg>] de record i que estaven rebent molts missatges de familiars i amics. “Hi ha moltíssima gent que el té molt present, i nosaltres n'estem molt agraïts”, deia.

Han passat 40 anys. Just M. Casero en tenia només 34 quan va morir a causa d'un càncer fulminant. En aquell moment, era regidor de l'equip de govern del socialista Quim Nadal i feia només dos anys –el febrer del 1979– que havia estat un dels fundadors de Punt Diari. Un rotatiu del qual el mateix Casero opinava en un article: “No em puc estar de reconèixer en el diari, aquest ben nostre, un dels fets més importants de la nostra història col·lectiva.” La “història col·lectiva”, deia, dignes paraules d'una persona que, tot i la seva joventut, com reconeix Quim Nadal, “tenia una trajectòria”. “Tothom hauria de prendre consciència que era molt i molt jove quan va morir”, diu Nadal, que en aquell moment tenia 32 anys. “Va ser una patacada forta. L'impacte emocional per a mi i per a tot l'equip de govern va ser brutal.” D'ell, en destaca l'activisme social i polític i la seva “preocupació social molt profunda, que encarnava en la pròpia trajectòria”.

Just Manuel Casero Madrid va néixer el 5 de juny del 1946 a Abrantes (Portugal), on els seus pares, extremenys, havien emigrat en finalitzar la Guerra Civil. De Portugal a Extremadura, per fer-hi una breu estada, i finalment a Figueres, on tenien un familiar. Era el 1950, i en aquesta ciutat en Just i la seva família s'enfrontarien a la misèria típica de l'emigrant, vivint en barraques, tal com recollia la revista Presència –n'havia integrat el consell de redacció a finals dels anys seixanta–. Entre la infantesa a Figueres i el seu pas al periodisme i l'escriptura hi ha tota la seva joventut, els estudis al Seminari de Girona fins als 19 anys, la iniciació al periodisme i la militància en moviments de l'Església i la política. Així, va formar part del primer nucli a Girona de Convergència Socialista de Catalunya, de l'Assemblea Democràtica de l'Alt Empordà i de l'Assemblea Democràtica de Girona, i va ser diputat i president del Consell de Sarrià. “En Just era una barreja d'obrerisme cristià, consciència social, progressisme i compromís polític, i ho va dur a la pràctica”, conclou Nadal.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 01-02-2021, Pàgina 25

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1916685-ja-fa-40-anys-de-la-mort-de-just-manuel-casero.html>